

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Daniel — Daniela

Citation: Larsen, Karl: "Daniel-Daniela", i Larsen, Karl: *Daniel-Daniela*, M.P.Madsens Boghandel, 1922, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_10-shoot-idm139817690976944/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Daniel-Daniela

Hun hviskede mit Navn: »Daniel!«

*Da stod vi alle omkring hende, og vi fire
Søskende følte kun et og det samme. Med
hende og ved hende blev vi forenede som
aldrig nogen Sinde før i Livet.*

*»Tak, fordi I har været saadan gode
Børn,« sagde hun med ganske tydelig
Stemme.*

*Og da vilde ingen Børn i Verden hellere
have været det end vi.*

*Moder slap ikke min Haand. Hun sagde
intet mere men blev ved at se paa mig, og
jeg følte det svage Tryk af hendes Fingre.*

*Netop m i n Haand vilde hun holde ind-
til Døden.*

D e t blev mit Livs store Lise.

*Hun elskede os alle lige højt, og heller
aldrig vilde jeg af hendes Kærlighed have
ranet noget fra mine Søskende. Men af sine
Børn tog hun m i g inderst ind til sig i Dø-
den før alt det, som hun f ø l t e, at jeg
havde lidt.*

*Smærte, det forstod hun. Og at lindre var
hendes Væsen.*

Elskede Moder!

*Ved din Døds seng græd vi Søskende i
hinandens Arme. Det var første Gang, jeg
rigtig var deres Lige.*